

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ“ излази два пута недељно. — Рукописи се не враћају. — Огласи по тарифи. — Чековни рачун број 62324. — Поштарина плаћена у готову.

Уторак, 5 новембар 1946
БЕОГРАД
БРОЈ 89 ГОД. II

Цена овог броја је 6.— дин. — Претплатна износи 350.— дин. за полугође, или 700.— дин. за целу 1946 годину. — Редакција: Бранкова бр. 20. — Телефон: Редакција 28-833, Администрација 22-619.

634.

УКАЗ

На основу члана 74 тач. 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглађује Закон о потврди, изменама и допунама Закона о ревизији додељивања земље колонистима и аграрним интересентима у Македонији и у Косовско-Метохијској области од 3 августа 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели ваконодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ, ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕВИЗИЈИ ДОДЕЉИВАЊА ЗЕМЉЕ КОЛОНИСТИМА И АГРАРНИМ ИНТЕРЕСЕНТИМА У МАКЕДОНИЈИ И У КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКОЈ ОБЛАСТИ

Закон о ревизији додељивања земље колонистима и аграрним интересентима у Македонији и у Косовско-Метохијској области од 3 августа 1945 године потврђује се са изменама и допунама наведеним у овом закону, тако да његов изменени и пренапишени текст гласи:

ЗАКОН

о ревизији додељивања земље колонистима и аграрним интересентима у Народној Републици Македонији и у Аутономној Косовско-Метохијској области

Члан 1

1) Колонисти и месни корисници аграрне реформе извршene пре 6 априла 1941 године на територији Народне Републике Македоније губе право на својину земље која им је била додељена на име аграрне реформе или као колонистима под овим уставима:

а) ако је та земља била приватна својина другог земљорадника, било да је на њу имао или није имао тајнију — а иста земља по величини није била предмет аграрне реформе извршene пре 6 априла 1941 године;

б) ако је ту земљу до момента њеног додељивања колонисти или месни корисници аграрне реформе обраћавало неко треће лице као чињеница или ставио закупац, без обзира да ли је та земља потпала под аграрну реформу било као велепоседничка беља као безгласничка;

в) ако се на добијеној земљи месни корисници или колонисти најмуни, него су од тој земље живели као рентијери;

г) ако добијену знатну земљу колонисти или месни интересенти нису ни самог обраћавали, нити давали другоме на обраду, него су је оставили необрађену и запустили;

д) ако је додељена земља била својина политичких емиграната Македонија;

е) ако су колонисти или месни корисници аграрне реформе били жандарми, финансиски чиновници и слично, а земљу су добили као награду за услуге ненародним режимима.

2) На територији Народне Републике Македоније губе право на својину земље додељене им пре 6 априла 1941 године и они аграрни интересенти и колонисти који добијену земљу од сеоске утрине или од запуштене беговске земље без оправдних разлога нију претворили у њиве или ако је за колонизацију била узета утрине која је сеоска била неопходно потребна.

Члан 2

1) Мешовите комисије састављено од делегата Комисије за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ и делегата Министарства пољопривреде и шумарства Народне Републике Македоније имају најдаље до 1 децембра 1946 године донети решења по свим случајевима из претходног члана овог закона.

2) Против решења мешовите комисије има незадовољна странка право жалбе Комисији за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ у року од 10 дана од пријема решења преко месних власти.

Члан 3

1) Укјадају се сви феудални и полуфеудални закупци (који чинчили однос) у Аутономној Косовско-Метохијској области и сви овакви закупци оглашавају се слободним сопственицима земља на којима су радили.

2) Лица, која се у тој области баве искључиво земљорадњом а која су држала земљишта као чинчије, наполичари и закупци најмање од 1936 године, немајући другог свог земљишта или га немајући доволно, проглашавају се сопственицима земљишта која обрађују.

Члан 4

Насељеници којима је у Аутономној Косовско-Метохијској области била до 6 априла 1941 године додељена земља губе право на исту под овим условима:

а) ако им је била додељена земља приватних сопственика, сматрајући таквим сопствеником сваког земљорадника који је радио своју земљу, без обзира да ли је на њу имао или није имао тајнију, или на њој радио као чињеница или ставио закупац;

- б) ако су после 1918 године били насељени на земљиштима Шилтара — политичких емиграната;
- в) ако нису били земљорадници него су као жандарми, финансиски чиновници и слично земљу добили за услуге учињене антитародним режимима;
- г) ако су од додељене им земље живели као рентијери.

Члан 5

1) У свим случајевима из чл. 4 овог закона доноће решење најдаље до 1. децембра 1946 године мешовите комисије састављене од делегата Комисије за аграрну реформу и колонизацију пре Влади ФНРЈ и делегата Министарства пољопривреде Народне Републике Србије као и делегата Обласног народног одбора Аутономне Косовско-Метохијске области.

2) Против решења мешовите комисије има незадовољна странка право жалбе Комисији за аграрну реформу и колонизацију при Влади ФНРЈ у року од 10 дана од пријема решења преко месних власти.

Члан 6

1) Насељеници земљорадници на територији Аутономне Косовско-Метохијске области, који по овом закону изгубе раније додељену земљу, добиће, под условима да не долазе у групу под в) и г) чл. 4, најнаду у земљи на другом месту у истој области ако за то има могућности, и то првенствено из земљишта насељеника групе в) и г) чл. 4. Ако ово не буде могуће насељенице се изван ове области.

2) Колонисти који по овом закону буду лишене земљишног поседа у Народној Републици Македонији биће најнађени земљом на другом месту.

Члан 7

Сви поднесци и радње, који су у вези са извршењем овога закона, ослобођени су плаќања таксе.

Члан 8

1) Комисија за аграрну реформу и колонизацију пре Влади ФНРЈ извршиће овај закон и даваће потребна упутства за његово спровођење у споразуму са владама Народне Републике Македоније и Народне Републике Србије.

2) Послови из чл. 3 овог закона спадају у надлежност Министарства пољопривреде Народне Републике Србије. Министар пољопривреде Народне Републике Србије може донети правилник за ликвидацију ових односа.

Члан 9

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У.бр. 586

2 новембра 1946 године
Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

635.

УКАЗ

На основу члана 74 тач. б и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди, изменама и допунама Закона о стављању пловних објеката, бродоградилишта, лука и пристаништа на мору под управу Министарства саобраћаја Демократске Федеративне Југославије од 23. јула 1945 године, који су на основу члана 136 Устава донети законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ, ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАВЉАЊУ ПЛОВНИХ ОБЈЕКАТА, БРОДОГРАДИЛИШТА, ЛУКА И ПРИСТАНИШТА НА МОРУ
ПОД УПРАВУ МИНИСТАРСТВА САОБРАЋАЈА
ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Закон о стављању пловних објеката, бродоградилишта, лука и пристаништа на мору под управу Министарства саобраћаја Демократске Федеративне Југославије од 23. јула 1945 године потврђује се са изменама и допунама наведеним у овом закону, тако да његов измењени и пречишћени текст гласи:

ЗАКОН

о стављању пловних објеката на мору, као и поморских бродоградилишта, лука и пристаништа општедржавног значаја под управу
Министарства поморства

Члан 1

Стављају се привремено под управу Министарства поморства:

а) сви југословенски и заплењени непријатељски пловни објекти на мору, за које Команда Југословенске морнарице нађе да више нису потребни за војне задатке;

б) исто тако и сви остали југословенски пловни објекти на мору осим оних који служе за сврхе војног поморства и као такви улазе у састав ратне морнарице.

Члан 2

Пловним објектима у смислу овог закона сматрају се:

а) сви бродови дуге, велике и мале обалне пловидбе;

б) тегљачи уопште и тегленице (мвоне и спахови) које служе за трговачке сврхе;

в) сви пловни објекти који служе за изграђивање и поправљање лука, бродова и објеката поморске расвете, као што су багери, кларапти, тегленице, дизалице, плутајући докови, бродови-радионице и ронилачки чамци;

г) сви пловни објекти који служе па пељарење и спасавање бродова као и они који служе за дижење, постављање и поправку поморских каблова.

Одредбе овог закона не односе се на бројем означене лађе и чамце који не служе сврхама наведеним у ст. 1 овог члана, на ребарово бродове и јахте.